

Alkotmánybíróság

Ügysz: 10/230-3/2023.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 10/230-3/2023		
Érkezett: 2023. MÁJ 03.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezelőiroda: ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2023.04.19. napján kelt - és 2023.04.26. napján kézbesítet - hiány-
pótlásra való felhívásra az alábbi hiánypótlást terjesztem elő,
az Abtv. 27 § és 52 § (1) és (4) bekezdése szűrit.

Az alkotmányjogi panasz benyújtása előtt kimerítettem a tör-
vény által biztosított jogorvoslati lehetőségeket, így a Szegedi Törvényszék
2019.03.14. napján kelt 3.B. 245/2015/405. sz. ítéletével szemben írás-
ban indokolt felülvizsgálati nyújtottam be, amelyet a Szegedi Ítéltörvényszék,
mint másodfokú bíróság elutasított és a 2020.12.02. napján kelt
Bf. II. 648/2019/180 sz. ítéletével jogerősen elítelt.

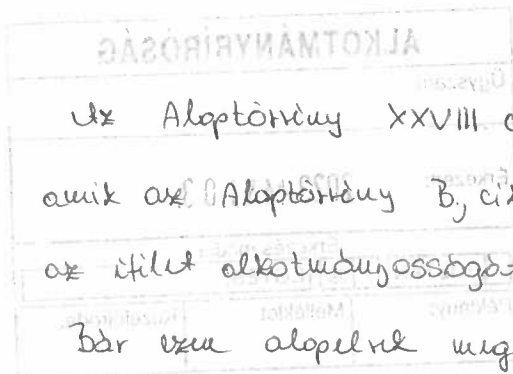
A jogerős ítélettel szemben jogorvoslatért felülvizsgálati kérelemmel
fordultam a Kúriához, amely a 2022.11.15. napján kelt Bfv. I. 1378/2021/35
sz. végzésével jogorvoslati kérelemmel elutasította.

A felülvizsgálati kérelemmel a rendelkezésemre álló jogorvoslati le-
hetőségeket kimerítettem, további jogorvoslat amely törvényes lehetősé-
ggel bír nincs.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét tekintve az Alaptörvény 24. cikk
(1) bekezdése és a (2) bekezdés d), pontja alapján az Alkot-
mánybíróság döntési jogkörét az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés b),

pontja alapozza meg.

Ehhez több előadás témakörében kiemelés:

Az Alaptörvény XXVIII. cikke tartalmazza azon büntetőjogi alapelveket, amik az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésével értelmezve, a bírói döntés, illetve az ítélet alkotmányosságát meghatározó eldöntésem szerint.

Bár ezek alapelvek megsértése önmagában elképzelhető, hogy nem eredményezheti az ítélet megsemmisítését, de más Alaptörvényben biztosított alapjog- illetve nemzetközi szerződés, vagy a nemzetközi jog általános elismert szabályai alapján - megsértésével egyetemesül a bírói ítélet alkotmányjogi okból való megsemmisítését eredményezheti.

A XXVIII. cikk (1) bekezdésében a tisztességes eljárás joga mellett az észszerű határidőn belüli elbírálás joga is fontos Alaptörvényben biztosított jog és a büntetőjog alapelve.

Bíróként a büntetőeljárást 2012.12.11. napján kezdtem meg. Ezen naptól 2013.09.12.-ig előzetes letartóztatásban voltam, majd 2015.10.30.-ig lakóhelymagyarorsági titkosa alatt álltam, 2015.11.01.-től 2019.03.14.-ig szabadlábon - de a folyamatban lévő előzetes elbírálás miatt gyakorlatilag lakóhelymagyarorsági titkosa alatt álltam, hogy még a gyanúja se merülhessen fel a szökés, elhagyásom - voltam, majd ismét előzetes letartóztatásba kerültem 2020.12.02.-ig, azóta a jogerősre kiszabott 6 év 6 hónap szabadságvesztéssel töltöm fegyház fázisában, szabadulásom 2024.12.14. napra esedékes, de ha anyagi helyzetem továbbra sem enged, akkor a kiszabott 1.200.000 Ft pénzbüntést nem tudom kifizetni és akkor 2015.07.01. napra szabadulhatok.

Fentiekből látható, hogy bár a bíróság jogerősre 6 év 6 hó -

nap szabadságvesztésre ítélt (és 200 napi felülpiéz büntetésre) a világon szabványos fennálló jogkorlátozás 12 év 7 hónapig tart, ebből összességében az elzárás 8 évig tartott.

Ellőszóként szeretném az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott esszenciális határidő szemmel nézve sem lehet 8 év, mivel ezen időtartam alatt számos alapvető jog korlátozásra kerül az elzárás miatt (pl.: Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdés, mivel az elzárás során a szabadságtól meg voltam fosztva - az előzetes letartóztatás alatt élek és természetből valószínűleg fizikailag -, mert szabáddal nem változtathattam, családoddal nyaralni nem mehettem, mivel azt bármikor éreztethették volna a hatóságok, hogy szórni kívánok az elzárás elől, ami ebben a körben sem volt, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, mivel az elzárás során - beleértve az előzetes letartóztatást is - családod -, és magamnak is effektív megszűnt, mivel letartóztatásom alatt családoddal és gyermekemmel csak előzetes korlátozottan és ellenőrzöttan beszélhettem, a látogatások alatt elszeparáltan lehettem és a személyes találkozás is korlátozott időtartamú és kontrollált volt. Ezzel az előzetes letartóztatásom alatt az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése mellett a XXVIII. cikk (2) bekezdésben foglalt öntudatosság világhoz joga is sérült, mivel sajnos az elzárás során a büntetés-végrehajtás kezeli közeli hozzátartozókat sem az ügyész, sem a bíróság, de a büntetés-végrehajtás főleg nem kezeli öntudatosságot, a jogot úgy kezelik, hogy az elzárás miatt az elzárás alá vont személy jogai megszűnnek, előzetes büntetést alkalmaznak. Amikor az elzárás alatt megszűntek az előzetes letartóztatásomat először a lakóhelyelhagyási tilalom miatt, majd az elsőfokú bírósági elzárás miatt (amely 4 évig tartott) nem utazhattam a családdal külföldre nyaralni, nem tudtam meg, hogy egy új és jobb

munthatározásig mielőtt az országban kívülre költözzék, míg akkor se lehet ezzel gyermekük jövőjét tudtam volna elősegíteni, és-
bonyon külföldi iskolába való beíratkozásánál nem lehettem ott,
nem segíthettem beilleszkedését az új környezetbe.

Ez Alaptörvény hatékony hivatkozott cikkében biztosított alap-
jogok biztosítása és tiszteltben tartása az alkotmányosság
érdekében kötelező, bár részben időlegesen korlátozható, de a kor-
látozás az ártatlanság védelme miatt nem állhat fenn évekig,
mivel ha fennáll, akkor a büntetés előhozat és a bűnösséget
megállapító végzés nélkül végrehajtott büntetésnek minősül, ami a
nemzetközi jog szabályaiba ütközik.

Ez indokolatlanul elhúzódo eljárás miatt a bíróság által ki-
szabott szabadságvesztés mellett 8 éven át jogaimban korlátoztak,
nem választhatom szabadon lakóhelyet, munkát, mind ügyelmem kel-
lett az ottlandó megjelölési kötelezettségemre és az esetleges elle-
mérésük következményeire. Ez erre vonatkozó bírói mérlegelést nem
tartalmazza az ítélet, kéltő méltékban nem értékelte a bíróság.

Ez Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott bűn-
tétő jogi alapelvnek bár deklaráltnak nem tartalmazza, de értelme
alapján idetartozik - a tisztességes eljárás egyik alppillére - a "fegy-
vernyugalomság elve", amely alapján a védhatósággal egyenlő joga-
sultsággal és lehetőséggel kell elbírálni a vitelt.

Ez gyakorlatban - és tisztességes eljárás során - ideális esetben
úgy néz ki, hogy a véd mellett a vitelt is saját álláspontját
előadómasztó tanúkat idézhet meghallgatni, a véd álláspontját
előadómasztó szakértői vélemény mellett saját szakértői vizs-

golat eredményt is az eljárásban vizsgálja a bíróság.

Ez a pórtatlán is nem irányított eljárás alappillére.

Esetemben a bíróság ezt nem engedte, szakítói véleményét csak a védhatóságtól fogadott el, más álláspontot nem engedett vizsgálni. Ezzel álláspontom szerint a pórtatlán, kizárólagos eljárás létszátart kélt a büntetőjog alapelvét figyelmen kívül hagyva járt el a bíróság, amely által az ítélet alkotmányellenes lett.

A büntetőjog egyik általánosan elismert eleme - Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdés - az ún. súlyosítási tilalom.

Ez egy jogi és alkotmányossági garancia arra, hogy a bíróságok a védőn túl ne terjeszkedhessenek, tehát a fellebbezés során, ha a védhatóság a terhelt terhét nem jelent be fellebbezést, akkor a bíróság súlyosabb jogkövetkezményt ne alkalmazhasson.

Esetemben az elsőfokú eljárást Szegedi Törvényszék 3.B.245/2015/405.sz. ítéletében törvényesre indokolva döntött ügyemben többek között a vagyonekbevétele tekintetében is. Az ítéletet a védhatóság elfogadta, vele szemben a terhelt fellebbezést nem jelentett be, sőt a másodfokú eljárásba beiterjesztett indítványában úszkálva indokolta miért megfűlő az ítélet a vagyonekbevétele mértékét és indoklását tekintve. Ennek ellenére a másodfokú bíróság - Szegedi Ítéltőbíróság Bf. II. 648/2019/180. sz. ítélet - súlyosította a vagyonekbevétele tekintetében ítéltet, kiterjesztette a vagyonekbevétele. Niszta érdekes, hogy a bizonyított vagyonekbevétele első összege nem változtatott, tehát alkotmányellenesen döntött (Kúria Bfv. I. 1378/2021/35 [134])

Döntésével a másodfokú bíróság vétte az Alaptörvény XXVIII. cik-

Ében megfogalmazott büntetőjogi alapelvvel szemben. Ez az alapelv jogi garanciát az alkotmányos, pórtalan ítélkezésnek, figyelemkívülhagyásnak, megsejtésnek a tisztességes, törvényes ítélkezés megszűnését eredményezi.

Számtalan büntetőjogi alapelv, a jogállamiságunk alapja, hogy senki sem nyilvánítható bűnösnek, súlytható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog, vagy más állam joga szerint nem volt büncselekmény. Ide tartozik, hogy olyan cselekményt sem lehet valakit elítélni, ami miatt Magyarország, vagy más államban más jogerősen felmentették.

Ezen elv nem csupán az alkotmányosság székén lett értelmezve, de a jogállam alapelve is, e nélkül a bírósági eljárás nem törvényes, hanem célzatosan koncepcióra épülő, nem jogra épülő ítélő, hanem elfogult, érdekelt szolgáló lenne.

Esztamban az elítélésnek alapja, hogy társaimmal bünszervezetet hoztunk létre, hogy az [REDACTED] és a [REDACTED] kényszerű jogtalanul ÁFA-t igényeltünk vissza 598.546.754.- és 160.801.719.- Ft összegben (összesen 759.348.473.- Ft), melyből összesen 527.986.807.- Ft-ot jogtalanul visszaigényeltünk, ezzel a jogtalan ÁFA visszaigényléssel a régi Btk 310 § szerinti költségvetési csalás büntetést kényszerítették el. Az odáhatóság ezért nem felmentést és a odáhatóság szakértője is ezt állapította meg.

Visszont a [REDACTED] és az [REDACTED] tekintetében a közigazgatási bíróság megállapította, hogy jogtalanul ÁFA-t nem igényeltük vissza, az állami költségvetést nem károsítottuk, ezért sem büncselekményt, sem polgártörvényi igénytel jótör cselekményt nem kényszerítették el. A közigazgatási bíróság itélte

jogiós, a végső határozatot felülvizsgolat folytak a kúria hozta.

Tehát a magyar jog szerint büncselekményt nem követett el az [REDACTED] és a [REDACTED] jogtalan AFA visszaigénylés nem történt, a költségmentést sem nem érte.

Visszatérve erre ezért ítélték el, tehát a bíróság alkotmányos alapelvet sértett - sőt, ha ide sorolom az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett EJE-t is, akkor nemzetközi szerződéssel kihirdetett egyezményt is megsértett - amikor a magyar jog szerint nem büncselekménynek ítélt cselekményt büntetőeljárás keretében újra-ítélte és a jogiós felmentés ellen elítélte, illetve a más jogiósra megállapított tény, hogy nem történt büncselekmény figyelembevétele.

Ez esetben benne felmerült az a kérdés is, hogy ha jogiósra meg lett állapítva, hogy büncselekmény nem történt és az odahatóságot a törvényes visszaigényelt AFA kifizetésén kötelezték, akkor a büncselekmény megindításának, lefolytatásának alapfeltételét a felmentést ki téve meg, hozzájárul törvénysértően.

Tudjuk olyan Alaptörvényi jogsértésnek, melyek a jogállamiságot, Magyarország alkotmányosságát kérdőjelezzék meg, bírónak ítélettel írják felül Magyarország Alaptörvényét, büntetőjogi alapelvet sért meg.

Álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak, mint Magyarországi alkotmányosságának őrá és az Alaptörvény érvényességének szerint a Szegedi Törvényszék 2019.03.14.-én kelt B. B. 245/2015/405 sz. ítéletét és a Szegedi Ítélőtábla 2020.12.02. napján kelt Bf. II. 648/2019/180 sz.

ítélletet semmisítse meg, kötelezze a bíróságot új eld-
rés felvételére az alkotmányosság szem előtt tartásá-
val, az Alaptörvény szellemében.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálatauknál,
bírálatuknál etikailag vegyék figyelembe, hogy alkotmány-
jogi ismeretük alapszintű, jogi végzettség hiányában fordulok
önökhöz.

Szeged, 2023.05.02.

